

Sygn. akt VI GC 767/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 01 lipca 2020 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący: SSR Justyna Supińska

Protokolant: st. sekr. sądowy Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 01 lipca 2020 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W.

przeciwko (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 76,42 złotych (siedemdziesiąt sześć złotych czterdzieści dwa grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 12 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. na rzecz pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwotę 7,38 złotych (siedem złotych trzydzieści osiem groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 767/19

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 lipca 2018 roku złożonym w elektronicznym postępowaniu upominawczym powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 3 076,42 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 12 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że pojazd marki V. o numerze rejestracyjnym (...) był objęty dobrowolnym ubezpieczeniem majątkowym autocasco u powoda, zaś pojazd marki V. model (...) o numerem rejestracyjnym (...) był objęty ochroną w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego. W dniu 09 września 2015 roku doszło do kolizji tych pojazdów, a jak wynika z wyroku Sądu Rejonowego w Płońsku z dnia 08 grudnia 2015 roku sprawcą tej kolizji został uznany kierujący pojazdem marki V. model (...) o numerze rejestracyjnym (...).

Poszkodowany właściciel pojazdu marki V. o numerze rejestracyjnym (...) zwrócił się do powoda o likwidację przedmiotowej szkody i po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego powód wypłacił mu odszkodowanie w kwocie 31 468,40 złotych, w tym w kwocie 28 291,97 złotych tytułem kosztów naprawy tego pojazdu i w kwocie 3 176,42 złotych tytułem kosztów badania technicznego tego pojazdu oraz naczepy (cysterny).

W związku z powyższym powód zwrócił się do pozwanego jako ubezpieczyciela sprawcy szkody o zwrot wypłaconego odszkodowania. (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. dokonał zwrotu kwoty 28 391,98 złotych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 12 marca 2019 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNC 7200/18 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

Pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. w sprzeciwie od powyższego orzeczenia wniósł o oddalenie powództwa wskazując, że odszkodowanie powinno być wypłacone w kwocie netto. Nadto pozwany wskazał, że nie uwzględnił kosztów badania okresowego lub doraźnego kontrolnego, gdyż nie są one związane bezpośrednio ze szkodą, lecz ich konieczność wynika z przepisów prawa i normalnej eksploatacji pojazdu.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. był właścicielem pojazdu – ciągnika siodłowego marki V. o numerze rejestracyjnym (...).

Pojazd ten objęty był dobrowolnym ubezpieczeniem majątkowym autocasco na mocy umowy zawartej z (...) spółką akcyjną z siedzibą w W.. Potwierdzeniem zawarcia umowy była polisa numer (...).

Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. jest właścicielem pojazdu – naczepy ciężarowej do przewozu materiałów niebezpiecznych o numerze rejestracyjnym (...).

Pojazd ten objęty był dobrowolnym ubezpieczeniem majątkowym autocasco na mocy umowy zawartej z (...) spółką akcyjną z siedzibą w W.. Potwierdzeniem zawarcia umowy była polisa numer (...).

niesporne, a nadto – kserokopia dowodów rejestracyjnych – w aktach szkody – k. 67 akt, zgłoszenie szkody – w aktach szkody – k. 67 akt

W dniu 09 września 2015 roku w miejscowości R. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd – ciągnik siodłowy marki V. o numerze rejestracyjnym (...) wraz z naczepą ciężarową do przewozu materiałów niebezpiecznych o numerze rejestracyjnym (...).

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) spółce akcyjnej z siedzibą w S..

niesporne, a nadto: notatka – w aktach szkody – k. 67 akt, wyrok Sądu Rejonowego w Płońsku z dnia 08 grudnia 2015 roku w sprawie o sygn. akt II W 886/15 – k. 24 akt oraz w aktach szkody – k. 67 akt

W dniu 10 września 2015 roku Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. zgłosił szkodę w pojeździe – ciągniku siodłowym marki V. o numerze rejestracyjnym (...) i naczepie ciężarowej do przewozu materiałów niebezpiecznych o numerze rejestracyjnym (...) ubezpieczycielowi autocasco – (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W..

Postępowanie likwidacyjne szkody w pojeździe – ciągniku siodłowym marki V. o numerze rejestracyjnym (...) zarejestrowane zostało pod numerem (...).

zgłoszenie szkody – w aktach szkody – k. 67 akt

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wypłacił Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. tytułem naprawy uszkodzonego pojazdu – ciągnika siodłowego marki V. o numerze rejestracyjnym (...) kwotę 28 291,98 złotych.

kalkulacja naprawy pojazdu – ciągnika siodłowego marki V. o numerze rejestracyjnym (...) – w aktach szkody – k. 67 akt, wycena – w aktach szkody – k. 67 akt, zweryfikowana wycena – w aktach szkody – k. 67 akt, decyzje – w aktach szkody – k. 67 akt, potwierdzenie przelewu – w aktach szkody – k. 67 akt

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wypłacił Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. kwotę 176,42 złotych tytułem pokrycia kosztów dodatkowego badania technicznego.

decyzja – w aktach szkody – k. 67 akt, potwierdzenie przelewu – w aktach szkody – k. 67 akt, faktura numer (...) – k. 28 akt oraz w aktach szkody – k. 67 akt, faktura numer (...) – k. 27 akt oraz w aktach szkody – k. 67 akt, opinia biegłego sądowego P. C. – k. 81-88 akt

(...) spółka akcyjna z siedzibą w W. wypłacił Przedsiębiorstwo Handlowo – Usługowe (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w M. kwotę 3 000 złotych tytułem pokrycia kosztów badania technicznego pojazdu – naczepy ciężarowej do przewozu materiałów niebezpiecznych o numerze rejestracyjnym (...) po kolizji drogowej wykonanej przez Transportowy Dozór Techniczny Oddział Terenowy w G..

decyzja – w aktach szkody – k. 67 akt, potwierdzenie przelewu – k. 32-35 akt oraz w aktach szkody – k. 67 akt, rachunek numer (...) – w aktach szkody – k. 67 akt, opinia biegłego sądowego P. C. – k. 81-88 akt

(...) spółka akcyjna z siedzibą w S. zwrócił (...) spółce akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 28 391,98 złotych uwzględniając koszty naprawy pojazdu – ciągnika siodłowego marki V. o numerze rejestracyjnym (...) w kwocie 28 291,98 złotych i koszty dodatkowego badania technicznego tego pojazdu po kolizji w kwocie 100 złotych.

(...) spółka akcyjna z siedzibą w S. odmówił zwrotu wypłaconego odszkodowania w pozostałej części wskazując, że kwota 76,42 złotych dotyczy badania technicznego naczepy ciężarowej do przewozu materiałów niebezpiecznych o numerze rejestracyjnym (...), zaś koszt badania w kwocie 3 000 złotych związany jest z normalną eksploatacją tego pojazdu.

decyzja – k. 45-46 akt oraz w aktach szkody – k. 52 akt

W związku z kolizją z dnia 09 września 2015 roku pojazd – ciągnik siodłowy marki V. o numerze rejestracyjnym (...) nie podlega dodatkowym specjalistycznym badaniom doraźnym, a jedynie dodatkowym badaniom pokolizyjnym.

opinia biegłego sądowego P. C. – k. 81-88 akt

Sąd zważył co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, w tym znajdujących się w aktach szkody, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty zgromadzone w aktach sprawy nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy żadnych nowych i istotnych okoliczności.

Istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia kwestii spornych w sprawie miał dowód z opinii biegłego sądowego w zakresie techniki i mechaniki motoryzacyjnej oraz ruchu drogowego P. C.. W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniami wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków. Nie była także kwestionowana w zakresie założeń i wniosków przez żadną ze stron, Sąd również nie znalazł podstaw do podważenia jej wartości i mocy dowodowej.

Jak wskazał biegły sądowy w związku z kolizją z dnia 09 września 2015 roku pojazd – ciągnik siodłowy marki V. o numerze rejestracyjnym (...) nie podlega dodatkowym specjalistycznym badaniom doraźnym, a jedynie dodatkowym badaniom pokolizyjnym, wobec czego koszty badania specjalistycznego w kwocie 3 000 złotych, które dotyczą pojazdu – naczepy ciężarowej do przewozu materiałów niebezpiecznych o numerze rejestracyjnym (...) nie pozostają w związku z likwidacją szkody w pojeździe – ciągniku siodłowym marki V. o numerze rejestracyjnym (...).

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

W niniejszej sprawie powód (...) spółka akcyjna z siedzibą w W. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. kwoty 3 076,42 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 12 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu – tytułem zapłaty pozostałej części odszkodowania obejmującego zwrot kosztów badania technicznego uszkodzonego pojazdu, które to koszty zostały wypłacone przez powoda w związku z likwidacją szkody w objętym dobrowolnym ubezpieczeniem majątkowym autocasco u powoda pojeździe marki V. o numerze rejestracyjnym (...).

Kierując zarzuty przeciwko żądaniu pozwu pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. kwestionował, ażeby koszty te były związane bezpośrednio ze szkodą w tym pojeździe, podnosząc, że konieczność ich poniesienia wynika z przepisów prawa i normalnej eksploatacji pojazdu.

Poza sporem pozostawało, że w dniu 09 września 2015 roku miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzony został pojazd dwuczłonowy składający się z ciągnika siodłowego marki V. o numerze rejestracyjnym (...) i naczepy ciężarowej do przewozu materiałów niebezpiecznych o numerze rejestracyjnym (...) i że za tę szkodę odpowiedzialność ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej u pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S.. Niesporne było również to, że pojazd – ciągnik siodłowy marki V. o numerze rejestracyjnym (...) był objęty dobrowolnym ubezpieczeniem majątkowym autocasco na mocy umowy zawartej z (...) spółką akcyjną z siedzibą w W., potwierdzonej polisą numer (...). Także niesporne było, że pojazd – naczepa ciężarowa do przewozu materiałów niebezpiecznych o numerze rejestracyjnym (...) (cysterna) także był objęty dobrowolnym ubezpieczeniem majątkowym autocasco na mocy umowy zawartej z (...) spółką akcyjną z siedzibą w W., której potwierdzeniem była polisa numer (...). Okoliczności te wynikają wprost ze zgłoszenia szkody. Nie było także wątpliwości, że powód prowadził postępowanie likwidacyjne pod numerem (...) dotyczące szkody likwidowanej z polisy numer (...), której przedmiotem był pojazd – ciągnik siodłowy marki V. o numerze rejestracyjnym (...).

W tej sytuacji rolą Sądu było ustalenie, czy wysokość odszkodowania wypłaconego przez powoda na tej podstawie obejmuje wydatki pozostające w związku przyczynowo – skutkowym ze szkodą z dnia 09 września 2015 roku, za którą odpowiedzialność ponosił pozwany jako ubezpieczyciel sprawcy szkody.

Zgodnie bowiem z treścią art. 828 § 1 k.c. jeżeli nie umówiono się inaczej z dniem zapłaty odszkodowania przez zakład ubezpieczeń roszczenie ubezpieczającego przeciwko osobie trzeciej odpowiedzialnej za szkodę przechodzi z mocy prawa na zakład ubezpieczeń do wysokości wypłaconego odszkodowania.

Powyższy przepis reguluje instytucję regresu ubezpieczeniowego, tj. uprawnienia zakładu ubezpieczeń do dochodzenia zwrotu wypłaconego odszkodowania od osoby ponoszącej odpowiedzialność cywilną za szkodę poniesioną przez ubezpieczającego. Jak podkreśla się w literaturze przedmiotu z chwilą wypłaty odszkodowania zakład ubezpieczeń nabywa w stosunku do osoby trzeciej dokładnie takie samo roszczenie, które przysługiwało ubezpieczającemu. Wskutek bowiem wstąpienia zakładu ubezpieczeń w prawa ubezpieczającego nie może ulec zmianie sytuacja prawna sprawcy szkody. Przy czym, jeżeli osoba odpowiedzialna za szkodę, tj. sprawca, była ubezpieczona w zakresie odpowiedzialności cywilnej, na zakład ubezpieczeń przechodzi roszczenie ubezpieczającego w stosunku do zakładu ubezpieczeń sprawcy szkody (M. Krajewski, Umowa ubezpieczenia. Komentarz, Warszawa 2004, s. 259-263).

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzono. Przepis art. 361 § 2 k.c. statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy.

Jak wynikało z opinii biegłego sądowego w związku z kolizją z dnia 09 września 2015 roku uszkodzony pojazd – ciągnik siodłowy marki V. o numerze rejestracyjnym (...) nie podlegał dodatkowym specjalistycznym badaniom doraźnym, a jedynie dodatkowym technicznym badaniom pokolizyjnym. Pozwany (...) spółka akcyjna z siedzibą w S. zwrócił powodowi zaś kwotę 28 391,98 złotych uwzględniając koszty naprawy tego pojazdu w kwocie 28 291,98 złotych i koszty dodatkowego badania technicznego tego pojazdu po kolizji w kwocie 100 złotych.

Jednocześnie wskazać należy, że w niniejszej sprawie roszczenie powoda obejmowało żądanie zwrotu kosztów badania specjalistycznego w kwocie 3 000 złotych oraz kosztów dodatkowego badania technicznego po kolizji w kwocie 76,42 złotych.

Odnosząc się w pierwszej kolejności do żądania kwoty 76,42 złotych (faktura numer (...)), to mając na uwadze rozkład ciężaru dowodu, to na powodzie spoczywał obowiązek wykazania, którego pojazdu badanie to dotyczyło. Dla wykazania tej okoliczności powód przedłożył fakturę numer (...), z której wynikało, że przedmiotem dodatkowego badania technicznego był pojazd – naczepa ciężarowa do przewozu materiałów niebezpiecznych o numerze rejestracyjnym (...). Nadto, jak wynikało z opinii biegłego sądowego, w związku z zatrzymaniem dowodu rejestracyjnego także tego pojazdu konieczne było przeprowadzenie takich badań technicznych, co znajduje swoją podstawę w art. 81 ust. 11 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 roku Prawo o ruchu drogowym (tekst jednolity: Dz. U. z 2020 roku, poz. 110). Nie było więc wątpliwości, że koszty związane z tym badaniem – w kwocie 76,42 złotych netto – pozostawały w związku z kolizją z dnia 09 września 2015 roku. Wprawdzie powód wypłacił poszkodowanemu odszkodowanie obejmujące te koszty w ramach likwidacji szkody w pojeździe – ciągniku siodłowym marki V. o numerze rejestracyjnym (...), niemniej jednak okoliczność ta pozostaje bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy i zakresu odpowiedzialności pozwanego jako ubezpieczyciela sprawcy szkody zobowiązanego wobec poszkodowanego (a poprzez treść art. 828 k.c. oraz art. 518 § 1 k.c.) – wobec powoda) do pokrycia także tej szkody.

Odnosząc się natomiast do żądania kwoty 3 000 złotych tytułem zwrotu kosztów badania specjalistycznego, to w pierwszej kolejności wskazać należy, że bez znaczenia dla zakresu odpowiedzialności pozwanego (i wysokości

odszkodowania) pozostawała okoliczność, że koszty te zostały wypłacone przez powoda poszkodowanemu w ramach likwidacji szkody w pojeździe – ciągniku siodłowym marki V. o numerze rejestracyjnym (...). Zakres odpowiedzialności pozwanego jako ubezpieczyciela sprawy szkody w ramach obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych wyznacza bowiem treść art. 361 k.c., tj. pozwany zakład ubezpieczeń jej zobowiązany wobec poszkodowanego do pokrycia szkody pozostającej w związku z przyczynowo – skutkowym ze zdarzeniem ubezpieczeniowym, a więc może obejmować również koszt badania uczestniczącego w zdarzeniu drugiego członu pojazdu – naczepy ciężarowej do przewozu materiałów niebezpiecznych o numerze rejestracyjnym (...), o ile przeprowadzenie takich badań jest skutkiem zdarzenia dnia 09 września 2015 roku.

Sąd miał przy tym na uwadze, że z opinii biegłego sądowego wynikało, że po kolizji, w której dochodzi do uszkodzeń zbiornika cysterny, pojazd taki podlega obowiązkowym dodatkowym badaniom doraźnym. Jakkolwiek nie było wątpliwości, że koszt badania pojazdu w kwocie 3 000 złotych netto dotyczy uczestniczącego w zdarzeniu drugiego członu pojazdu – naczepy ciężarowej do przewozu materiałów niebezpiecznych o numerze rejestracyjnym (...), to jednocześnie powód nie przedstawił żadnego dowodu na okoliczność zakresu uszkodzeń naczepy ciężarowej do przewozu materiałów niebezpiecznych o numerze rejestracyjnym (...) uzasadniających w tym konkretnym przypadku konieczność przeprowadzenia takich doraźnych badań. Nadto z przedstawionego rachunku numer (...) na kwotę 3 000 złotych netto wynika przeprowadzenie „badania okresowego lub doraźnego kontrolnego”, przy czym powód zaniechał inicjatywy w wykazaniu, że było to faktycznie badanie doraźne w związku z kolizją, a nie okresowe, tym bardziej, że z adnotacji na rachunku wynika, że właściciel pojazdu złożył „pismo w sprawie wykonania badania po naprawie w zakresie okresowego”. Powyższe więc rodzi wątpliwości co do rodzaju badania (czy jest to badanie okresowe, czy też badanie doraźne (eksploatacyjne, kontrolne, powypadkowe) i uniemożliwia ustalenie istnienia związku przyczynowego z kolizją z dnia 09 września 2015 roku. Jedynie bowiem w sytuacji gdyby powód, po myśli art. 6 k.c., wykazał, że przeprowadzone badanie naczepy ciężarowej do przewozu materiałów niebezpiecznych o numerze rejestracyjnym (...) było badaniem doraźnym pozostającym w związku z kolizją z dnia 09 września 2015 roku, uznać by można było, że koszt ten pozostaje w związku przyczynowo – skutkowym ze zdarzeniem, za które odpowiedzialność ponosi pozwany jako ubezpieczyciel sprawy szkody, a w związku z pokryciem tych kosztów przez powoda (bez znaczenia pozostaje przy tym, że odbywało się to w ramach innej polisy), do ich zwrotu zobowiązany byłby pozwany. Tymczasem, jak już wskazano, powód nie wykazał, jaki był to de facto rodzaj badań (nie sposób tego ustalić na podstawie przedłożonego rachunku) i że bez wątplenia były one związane ze sporną kolizją, a więc nie wykazał związku przyczynowo – skutkowego z przedmiotowym zdarzeniem.

Reasumując, w niniejszej sprawie zakres odpowiedzialności pozwanego jako ubezpieczyciela sprawy szkody – posiadacza pojazdu mechanicznego marki V. model (...) o numerze rejestracyjnym (...) wyznaczała wysokość szkody spowodowanej zdarzeniem z dnia 09 września 2015 roku, a ta obejmowała nie tylko wydatki na naprawę pojazdu – ciągnika siodłowego marki V. o numerze rejestracyjnym (...) i koszty badania pokolizyjnego tego pojazdu, ale również i inne wydatki pozostające w związku przyczynowo – skutkowym z tym zdarzeniem, a więc również koszty badania pokolizyjnego drugiego członu tego pojazdu – naczepy ciężarowej do przewozu materiałów niebezpiecznych o numerze rejestracyjnym (...) w kwocie 76,42 złotych, skoro wskutek przedmiotowego zdarzenia zatrzymano dowód rejestracyjny tego pojazdu i do jego otrzymania konieczne było zgodnie z przepisami prawa przeprowadzenie takich badań. Jednocześnie, jak już wskazano, powód nie zdołał wykazać, że również w związku z tym zdarzeniem przeprowadzono badanie doraźne uczestniczącego w tym zdarzeniu drugiego członu pojazdu – naczepy ciężarowej do przewozu materiałów niebezpiecznych o numerze rejestracyjnym (...) (a nie np. okresowe, związane z normalną eksploatacją pojazdu, co podnosił pozwany), gdyż tylko wówczas można by uznać, że wydatki na takie badanie pozostają w związku przyczynowo – skutkowym ze zdarzeniem z dnia 09 września 2015 roku.

Uwzględniając powyższe, Sąd na podstawie przepisów art. 828 k.c. w zw. z art. 826 k.c. zw. z art. 822 k.c. w zw. z art. 518 § 1 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 k.c. orzekł jak w punkcie pierwszym wyroku zasądając od pozwanego (...) spółki akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powoda (...) spółki akcyjnej z siedzibą w W. kwotę 76,42 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 12 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty.

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne, Sąd oddalił je w punkcie drugim wyroku na podstawie wymienionych wyżej regulacji w zw. z art. 6 k.c. stosowanych a contrario.

Odnośnie kosztów procesu, to Sąd zważył, iż przepis art. 98 § 1 k.p.c. statuuje zasadę odpowiedzialności za wynik procesu, w myśl której strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi poniesione przez niego koszty procesu. Przepis art. 100 k.p.c. wskazuje natomiast, że w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Sąd może jednak włożyć na jedną ze stron obowiązek zwrotu wszystkich kosztów, jeżeli jej przeciwnik uległ tylko co do nieznaczonej części swego żądania albo gdy określenie należnej mu sumy zależało od wzajemnego obrachunku lub oceny sądu. Niewątpliwie w niniejszej sprawie wskazać należy, że powód wygrał sprawę jedynie w nieznaczonej części żądania (2,48%). W tej sytuacji w ocenie Sądu całością kosztów procesu należało obciążyć powoda, o czym Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. zasądzając od powoda jako strony przegrywającej na rzecz pozwanego – jako strony wygrywającej zwrot poniesionych przez niego kosztów postępowania w kwocie 7,38 złotych tytułem zwrotu opłaty notarialnej za poświadczenie pełnomocnictwa w kwocie 7,38 złotych. Pozostałymi kosztami procesu Sąd obciążył powoda uznając je za uiszczone.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

- (...)

- (...)

2. (...)

3. (...)

4. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 19 sierpnia 2020 roku